Judikatūras krājums

CIVILDIENESTA TIESAS SPRIEDUMS
(otrā palāta)
2011. gada 10. novembrī

Lieta F-18/09

Mohamed Merhzaoui
pret
Eiropas Savienības Padomi

Civildienests — Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — Klasificēšana pakāpē — Vietējie darbinieki, kuri iecelti ierēdņa amatā — Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 10. pants — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības pielikuma 3. pants — 2008. gada paaugstināšana amatā — Salīdzinošs ierēdņu nopelnu ar AST karjeras gaitu izvērtējums — Uz 2005./2006. gada novērtējuma ziņojumiem balstīta procedūra — Īstenotās atbildības līmeņa kritērijs

Priekšmets Prasība, kas celta saskaņā ar EKL 236. pantu un EAEKL 152. pantu un ar kuru *M. Merhzaoui* būtībā lūdz atcelt Padomes lēmumus piemērot viņam AST 1 līdz AST 7 funkciju grupas asistentu karjeras gaitu un nepaaugstināt viņu amatā AST 2 pakāpē 2008. gada paaugstināšanā amatā

Nolēmums Prasību noraidīt. Prasītājs sedz savus, kā arī atlīdzina Padomes tiesāšanās izdevumus.

Kopsavilkums

1. Ierēdņi — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība — Vietējie darbinieki — Civildienesta noteikumu XIII pielikuma piemērojamība
(Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 10. panta 3. punkts; Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības pielikuma 1. panta 1. punkts; Padomes Regula Nr. 723/2004)

2. Tiesvedība — Jaunu pamatu izvirzīšana tiesvedības laikā — Apstākļi — Jauns elements — Jēdziens
(Civildienesta tiesas Reglamenta 43. panta 1. punkts)

3. Ierēdņi — Prasība — Pamati — Nepietiekams pamatojums — Konstatējums pēc savas iniciatīvas

4. Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — Salīdzinošs nopelnu izvērtējums — Administrācijas rīcības brīvība — Elementi, ko var ņemt vērā — Īstenotās atbildības līmenis
(Civildienesta noteikumu 45. pants)

5. Ierēdņi — Administrācijas akti — Spēkā esamības prezumpcija — Apstrīdēšana — Pierādīšanas pienākums

6. Ierēdņi — Prasība — Interese celt prasību — Vajadzība pēc personiskiem iebildumiem

7. Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — Salīdzinošs nopelnu izvērtējums — Administrācijas rīcības brīvība — Elementi, ko var ņemt vērā
(Civildienesta noteikumu 43. pants)

8. Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — Amatā nepaaugstināta kandidāta sūdzība — Noraidošs lēmums — Pienākums norādīt pamatojumu — Apjoms
(Civildienesta noteikumu 25. un 45. pants)

1. Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 10. panta 3. punkts ir piemērojams vietējiem darbiniekiem, jo atbilstoši Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības pielikuma 1. panta 1. punktam Civildienesta noteikumu XIII pielikuma noteikumus pēc analoģijas piemēro pārējiem darbiniekiem, kuri bijuši nodarbināti 2004. gada 30. aprīlī, ieskaitot vietējos darbiniekus.

(skat. 35. punktu)

2. Saskaņā ar Civildienesta tiesas Reglamenta 43. panta 1. punktu pēc pirmās procesuālo rakstu apmaiņas nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā. Šai ziņā Savienības tiesas spriedums, kas vēl nebija taisīts, kad prasītājs cēla savu prasību, bet kurā vien ir atspoguļota iepriekšējā juridiskā situācija, nav uzskatāms par jaunu elementu.

(skat. 36. punktu)

Atsauce

Pirmās instances tiesa: 2003. gada 20. maijs, T-80/01 *Diehl-Leistner*/Komisija, 38. punkts.

3. Pamatojuma neesamība ir absolūts pamats, kas katrā ziņā Savienības tiesai ir jāizvērtē pēc savas iniciatīvas. Tādēļ iebildums, kas saistīts ar pienākuma norādīt pamatojumu neievērošanu, nevar būt nepieņemams tādēļ, ka tas nav pietiekami izvērsts prasības pieteikumā.

(skat. 47. punktu)

Atsauces

Tiesa: 1997. gada 20. februāris, C-166/95 P Komisija/*Daffix*, 24. punkts.

Pirmās instances tiesa: 2006. gada 3. oktobris, T-171/05 *Nijs*/Revīzijas palāta, 31. punkts.

4. Civildienesta noteikumu 45. pantā atrodamā frāze "ja nepieciešams" nozīmē, ka principā, ciktāl ierēdņi ar tādu pašu pakāpi, visticamāk, veic tās pašas funkcijas ar tādu pašu atbildību, gadījumā, ja tas tā nav, šo apstākli ņem vērā amatā paaugstināšanas procedūrā un tādējādi iestādei, kad tā veic salīdzinošu amatā paaugstināmo ierēdņu nopelnu izvērtējumu, ir jāņem vērā amatā paaugstināmā ierēdņa īstenotās atbildības līmenis, ja tā ir lielāka nekā tā, kas parasti ierēdņiem attiecīgajā pakāpē ir uzlikta.

(skat. 59. punktu)

5. Pirmkārt, administratīvam aktam ir piemērojama likumības prezumpcija, un, otrkārt, pierādīšanas pienākums principā ir tam, kurš apgalvo, ka administratīvais akts ir prettiesisks, līdz ar to prasītājam ir pienākums iesniegt vismaz pietiekami precīzas, objektīvas un atbilstošas norādes, lai apliecinātu to faktu patiesumu un ticamību, ar kuriem ir pamatoti viņa apgalvojumi. Tādējādi ierēdnim, kam nav nedz pierādījumu, nedz vismaz norāžu kopuma, ir jāakceptē amatā paaugstināšanas jomā pieņemto lēmumu likumības prezumpcija un viņš nevar Civildienesta tiesai prasīt, lai tā pati iepazīstas ar visiem

citu amatā paaugstināmo kandidātu novērtējuma ziņojumiem un veic no amatā paaugstināmajiem kandidātiem prasīto īstenotās atbildības līmeņa izvērtējumu, lai noteiktu, vai iecēlējinstitūcija, pieņemdama lēmumu par to nepaaugstināšanu amatā, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

(skat. 61. punktu)

Atsauce

Civildienesta tiesa: 2010. gada 4. februāris, F-15/08 *Wiame*/Komisija, 21. punkts.

6. Kaut arī ierēdnis nav tiesīgs rīkoties likuma vai iestāžu interesēs un savas prasības atcelt tiesību aktu atbalstam var izvirzīt tikai personiskus iebildumus, pietiek ar to, ka apgalvotā nelikumība ir ietekmējusi viņa tiesisko situāciju, lai iebildums, uz ko viņš atsaucies, būtu personisks.

(skat. 63. punktu)

Atsauce

Civildienesta tiesa: 2007. gada 23. janvāris, F-43/05 *Chassagne*/Komisija, 100. punkts.

7. Lai arī novērtējuma ziņojums ir neatņemama vērtējuma sastāvdaļa ikreiz, kad tiek ņemta vērā ierēdņa karjera, lai pieņemtu lēmumu par tā paaugstināšanu amatā, Civildienesta noteikumu 43. pantā ir prasība par novērtējuma ziņojuma sagatavošanu tikai reizi divos gados. Tā kā tajā nav paredzēts, lai paaugstināšana amatā tiktu veikta tikpat bieži, cik ierēdņa novērtējums, Civildienesta noteikumos nav izslēgts, ka saistībā ar paaugstināšanu amatā lēmums varētu tikt pieņemts, kad iecēlējinstitūcijas rīcībā nav jaunākā novērtējuma ziņojuma.

Ņemot vērā, ka nedz Civildienesta noteikumos, nedz iestādes iekšējos noteikumos nav prasības par novērtējuma un paaugstināšanas amatā saskaņošanu un ka iestādei ir plaša rīcības brīvība paaugstināšanas amatā procedūras organizēšanā, pat ja ir vēlams, lai iestāde papūlētos iegūt savā rīcībā visjaunākos novērtējuma ziņojumus, lai pieņemtu lēmumu par paaugstināšanu amatā, minēto ziņojumu neņemšana vērā izņēmuma kārtā nav nelikumība, it īpaši tad, ja visi amatā paaugstināmie ierēdņi ir tikuši vērtēti identiski.

Vēl jo vairāk tas ir tad, ja šāda novērtējuma ziņojuma neesamība ir saistīta ar ierastu novērtējuma procedūras norisi. Tādējādi, ja ierēdņa amatā iecelšana atkarībā no dienesta vajadzībām, iespējams, notiek neatkarīgi no novērtējuma perioda sākuma datuma, nenovēršami ir tas, ka tikko amatā ieceltie ierēdņi salīdzinājumā ar to kolēģiem tiek vērtēti par īsāku laika posmu.

(skat. 64.–67. punktu)

Atsauces

Tiesa: 1992. gada 17. decembris, C-68/91 *Moritz*/Komisija, 16. punkts.

Pirmās instances tiesa: 2001. gada 15. novembris, T-194/99 *Sebastiani*/Komisija, 45., 46. un 49. punkts.

8. Lai arī iecēlējinstitūcijas pienākums nav lēmumos par nepaaugstināšanu amatā norādīt šo lēmumu pamatojumu, tai tomēr šis pamatojums ir jānorāda stadijā, kad tā noraida amatā nepaaugstinātā kandidāta sūdzību.

Faktiski pienākuma norādīt pamatojumu apjoms ir jāizvērtē, ņemot vērā konkrētā gadījuma apstākļus, tostarp akta saturu, izvirzītā pamatojuma raksturu un akta adresāta iespējamo interesi paskaidrojumu saņemšanā. Tādējādi jautājumā par procedūrā, kas skar daudzus indivīdus, piemēram, amatā

paaugstināšanas procedūra, pieņemta lēmuma pamatojumu nevar pieprasīt, lai iecēlējinstitūcija pamato savu lēmumu par sūdzības noraidīšanu plašāk nekā aplūkotajā sūdzībā minētajos iebildumos, tostarp paskaidrojot, kādu iemeslu dēļ ikvienam no amatā paaugstināmajiem ierēdņiem ir bijuši lielāki nopelni salīdzinājumā ar sūdzības autoru.

(skat. 71. un 75. punktu)

Atsauces

Pirmās instances tiesa: 1995. gada 26. janvāris, T-60/94 *Pierrat*/Tiesa, 31. un 32. punkts; 1996. gada 11. jūnijs, T-118/95 *Anacoreta Correia*/Komisija, 82. punkts; 1999. gada 27. aprīlis, T-283/97 *Thinus*/Komisija, 73. punkts; 2005. gada 25. oktobris, T-83/03 *Salazar Brier*/Komisija, 78. punkts; 2006. gada 23. novembris, T-422/04 *Lavagnoli* /Komisija, 69. punkts.

Civildienesta tiesa: 2008. gada 8. oktobris, F-81/07 *Barbin*/Parlaments, 27. punkts.